

လှေပဒေသာစာပေ

ကြယ်စင်မျိုးဝေ

အလွမ်းသင့်ရောင်ခြည်

(အချစ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်)

အခန်း (၁)

လွမ်းညီညီ ...

အရပ်က (၆)ပေလောက်မှာ ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်ကိုယ်ဟန်နှင့် စမတ်ကျ လှသည့် ဝတ်ပုံစားပုံ တို့ ကြောင့် သူတို့ လောကမှာ တော့ သူဟာ ရွှေမင်းသားတစ်ပါး။

ရပ်ကလည်း အချောဆုံးထဲမပါတောင်မှ ယောက်ျားပီသတဲ့ အထဲပါပြီး မျက်ခုံးမျက်လုံး ထင်းထင်း နှာတံပေါ်ပေါ်နှင့် ပိရီသည့်နှုတ် ခမ်းတွေကြောင့် လူချောစာရင်းမှ ပယ်လို့ မရ။

ငယ်စဉ်ကတည်းက မိဘအမွေရထားတာချင်းအတူတူ အစ်ကို လွမ်း ကိုကိုက အသုံးအဖြုန်း ဝါသနာပါပြီး သူကတော့ အိမ်၊ ခြံ၊ တိုက်တာဝယ်တာ ဝါသနာပါသူ။

ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်စလုံးက အသက်တစ်နှစ်ပဲကွာပြီး ဆယ်တန်း အောင်သည် မှာ အတူတူ၊ အစ်ကိုက ဆေးတက်ပြီး သူကတော့ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ကိုယူခဲ့သည် ။

သူ ဆောက်လုပ်ရေးအလုပ်တွေ၊ အိမ်ခြံမြေတိုက်တာတွေနှင့် တော်တော်အခြေကျနေကာမှ အစ်ကိုဖြစ်သူ လွမ်းကိုကိုမှာ ဒေါက်တာပေါက် စအဖြစ် မြို့လေးတစ်မြို့မှာ တာဝန်ကျသည် ။

ဆိုပါစို့။ သူ့အသက်(၂၆)နှစ်၊ အစ်ကိုအသက်(၂၇)နှစ်၊ ယခုအရွယ်မှာ

အစ်ကိုက အိမ်ထောင်တွေဘာတွေကျ၊ သမီးလေးတစ်ယောက်ရပြီး ဘဝကိုရိုးရှင်းစွာ ဖြတ်ကျော်ချိန်မှာ . . .

သူကတော့ ဟိုက်ဘော့သူဌေးတစ်ဦးဖြစ်ဖို့ ရာ
အလားအလာကောင်းတွေနှင့် ဘဝကိုချီတက် နေပေပြီ။ ‘လွမ်းညီညီ
ဆောက်လုပ်ရေး’ဆိုတာလည်း တော်တော်ထင်ရှားနေပြီမဟုတ်ပါလား။

သူ့မှာ မိဘတွေထားခဲ့တဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးပိုင် တိုက်ကိုလည်း အမ်း
ပေးနိုင်ခဲ့ပြီ။ အစ်ကိုက သူနေသည့်မြို့မှာ တိုက်ဝယ်ချင်တယ်ဆိုလို့ သူ
အမ်းပေးခဲ့ရတာပါ။ အစ်ကိုလည်း အခုတော့ တိုက်နှင့် ကားနှင့်
လုပ်ငန်းနှင့်ပေါ့။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အနေဝေးကြပေမယ့် သွေးကနီးမြဲ။ ပြေးကြ
ည့်မှ ဒီညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ပဲရှိတာလေ။ သူ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောတူမ
လေး ‘ယမုန်ယုယ’ကိုလည်း သူချစ်ပါသည် ။ ယခုမှ လေးနှစ်သမီးလေး
ရှိပေမယ့် ခေတ်ကလေးပီပီ လည်လိုက်တာ လွန်ပါရော။

တစ်နှစ်တစ်ခါလောက် သူ့ရှိရာရန်ကုန်သို့လာတိုင်း လိုချင်တာ ပူ
ဆာတတ်သည့်တူမလေးက လူကြီးတွေများ သင်ထားသလားမှတ်ရ၏။

"ဦးဦး . . . မီးမီးတို့ ကားနဲ့ ဦးဦးကား လဲပေး၊ ဦးဦးကားက ပိုမိုက်တယ်"

"ဦးဦးတိုက်ကို မီးမီးကြိုက်တယ်၊ မီးမီးတို့ တိုက်က တိုက်ကြမ်းကြီး၊
လဲပေးနော်"

သူ့အသက်ရှူကျပ်သွားအောင် ပြောဆိုပူဆာတတ်သည့် တူမလေး
အား . . .

"မီးမီး စာကြိုးစား၊ မီးမီး ဆယ်တန်းကို ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးထွက်ရင်

ကားလဲပေးမယ်၊ ဆရာဝန်မကြီးဖြစ်လာရင် တိုက်ပါ ဆောက်ပေးမယ်"

"ဟာ! ဆယ်တန်းအောင်ဖို့ က အဝေးကြီးပဲ၊ ခုတောင် မီးမီးက ကျောင်းမှ မနေရသေးတာ။ အခုပေး . . . အခုပေး၊ ဦးဦးက ကပ်စေးနဲ့ကြီး"

အရွယ်နှင့်မလိုက် ပူဆာနေလိုက်တာများ သူ့မအေက သင်ပေးထားသလားမှတ်ရသည် ၊ ပြောနိုင်တာတော့မဟုတ်၊ သူ့မအေ မြခွန်းဆက်ချို့ဟာ လောဘတွေတင်ငါငါ။ လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်က အစ်ကိုတောင်းဆိုမှုကြောင့် ရှေ့နေရှေ့ရပ်တွေရှေ့မှာ တန်ဖိုးဖြတ်ပြီး အမ်းပေးခဲ့ရသည့် မိဘဘိုးဘွားပိုင် တိုက်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ရင်ထုမနာဖြစ်နေတာလည်း မြခွန်းဆက်။

"မောင်ဟာလေ သိပ်ညံ့တာပဲ၊ ဒီလောက်နေရာကောင်း ထူထည်ကောင်းတဲ့ တိုက်ကြီးကိုများ သူ့ညီကို ပေါပေါလောလောပေးခဲ့ရသတဲ့ ။ ညီကလည်း အစ်ကိုနံ့မှန်းအမှန်းသိတော့ မှိုန်းချနေတာပဲ။ သူကတော့ တန်ဖိုးသိမှာ ပေါ့။ ဆောက်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီယာကြီး။ ကန်ထရိုက်တာကြီးပဲလေ"

သူ့ခေတ်နဲ့ သူ တန်ဖိုးဖြတ်ပေးခဲ့၊ အစ်ကိုအလိုလိုက်ပေးခဲ့ရတဲ့ သူ့ကိုပင် အပြစ်တွေဖို့ လို့ ၊ အစ်ကို သူ့မြို့မှာ တိုက်ဝယ်မယ်ဆိုတုန်းကလည်း သူသဘောတူခဲ့တာမဟုတ်။

"အစ်ကိုရာ၊ လောလောဆယ် ငှားနေလိုက်၊ ပြီးရော။ အစ်ကို အရပ်တကာလှည့်နေလည်း နောက်ဆုံးကျ ကိုယ့်မိဘတွေခေါင်းချခဲ့တဲ့ ဒီရန်ကုန်မှာ ပဲ ပြန်နေမှာ မဟုတ်လား။ ဝယ်မနေစမ်းပါနဲ့ "

"ဟာ! ညီလေးကလည်း ၊ အခု အစ်ကိုနေတဲ့ တိုက်က ဈေးချောင်တယ်ကွ၊ သူတို့ က ရောင်းတော့မှာ ဆိုတော့ အစ်ကိုဆွဲထားလိုက်ချင်တယ်၊ နောက် ဆရာဝန်ဖြစ်ပြီး ကားလေးတစ်စီးမှ မရှိတာလည်း အောက်ပါတ

ယ်ကွာ"

"အစ်ကိုစီးနေတဲ့ ကား ရှိသားပဲ"

"အဲဒါ အစ်ကိုကိုယ်ပိုင်မှ မဟုတ်ဘဲ၊ ညွှီကားကိုယူပြီး စီးနေရတာ လိပ်ပြာမလုံပါဘူးကွာ။ နောက်ပြီး အစ်ကို ဒီနှစ်မိန်းမယူတော့မှာ လေ။ တိုက်ပိုင်ကားပိုင်နဲ့ အခြေကျချင်ပါပြီကွာ။ ညီလေး အဖိုးဖြတ်ပြီး အမ်း ပေးစမ်းပါ။ လုပ်ပါ . . . မင်းက ကြံတတ်ဖန်တတ်ပါတယ်"

ငယ်ငယ်ကတည်းက တစ်ဇွတ်ထိုး တစောက်ကန်းအစ်ကိုကို လွှမ်း ညီညီ ဘယ်လိုမှ တရားချလို့ မရ၊ သည် တော့ လုပ်ငန်းထဲမှ ငွေကို လှ ညှို့ထုတ်ပြီး အမ်းပေးလိုက်ရတာပါပဲ။

"က ိုယ ိုည ိုလ က ိုထ `မ , မိဘပစ္စည်းရှိနေတာ ဘာနှမြောစရာလိုမလဲကွာ၊ သူစိမ်းလက်ထဲ ရောက်သွားမှ သာ အစ်ကို က နှမြောတာပါ"

နောက်တော့ တာဝန်ကျရာမြို့မှာ ပဲ အစ်ကိုတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျ၊ အခြေကျနေသလို သူလည်း ကိုယ့်ရဲ့ ကြံရည်ဖန်ရည်တွေနှင့် လုပ်ငန်းတွေ တိုးတက်အောင်မြင်လာလိုက်တာ ယခုဆို သူဟာ တော်တော် လူသိများ လာကြသည် အထိ။

အခန်း (၂)

ညနေစောင်းပြီမို့ ဆိုက်ထဲမှာ ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ် ညွှန်ကြားနေရာမှ လွမ်းညီညီ တပည့်ကျော် ထက်ရှားကို ရေခဲစိမ်ဘီယာအေးအေးလေး ယူ ခိုင်းလိုက်သည်။ ။ နားဦးမှ ပါ။ တစ်နာရီလောက်နေပြီး ရင်တော့ ပြန် တော့မယ်။

လွယ်လင့်တကူချထားသည့် ကုလားထိုင်လေးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း ထက် ရှား ဖောက်ပေးသည့် ရေခဲစိမ်ဘီယာကို တမြို့မြို့စုပ်လိုက်သည်။ ။ သည် စဉ် ဖုန်းမြည်လာသဖြင့် သူ ထက်ရှားကို လက်မနှင့် ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ။ တော်ရုံတန်ရုံလောက်ဆို ထက်ရှားပဲဖြေရှင်းလိမ့်မည်။ သို့သော် . . .

"ဗျာ!"

ထက်ရှားရုပ်က ဖုန်းပစ်လွှတ်ကျတော့မတတ် ကြောင်သွားလျှင် လွှမ်းညီညီလှမ်းမေး လိုက်၏။

"ဘာဖြစ်တာလဲကွ၊ မင်းကြီးဒေါ်ကြီး လင်နောက်လိုက်သွားလို့ လား"

သူဟောက်နေပေမယ့် ထက်ရှားက သူ့ကိုဖုန်းထိုးပေးလိုက်သဖြင့် လွမ်းညီညီ ဖုန်းကိုင်လိုက် ရသည်။ ။

"ဟဲလို . . . လွမ်းညီညီပါ"

"ကိုလွမ်းညီညီ၊ ခင်ဗျားအစ်ကိုနဲ့ မိသားစု
ရွှေစက်တော်ဘုရားဖူးသွားရင်း လမ်းမှာ ကားမှောက်လို့ အခု . . ."

"ဗျာ! ဘယ်လို . . . ဘယ်လို"

စောစောက ထက်ရှားထက် သူ့ရုပ်က ပိုဆိုးမည်သာ။ ဘာကြောင့်ဆို
ကမ္ဘာပေါ်မှာ သွေးရင်းသားရင်းဆိုလို့ ဒီညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တည်းရှိ
တော့တာ မဟုတ်ပါလား။ တစ်ဖက်မှ ဖုန်းဆက်သူက . . .

"အခု မင်းဘူးဆေးရုံကနေ ဆက်နေတာပါ။ လူနာက အသည်းအသန်
ဖြစ်နေပါပြီ။ လူနာရဲ့ ဆန္ဒအရ ခင်ဗျားကို တဖွဖွခေါ်ခိုင်းနေလို့ ပါ။ ဖြစ်
နိုင်ရင် အခုချက်ချင်းပဲ လိုက်လာစေချင်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . လာပါပြီ"

နောက်ထပ်သတင်းတွေပင် သူမကြားနိုင်တော့။ ချက်ချင်းပင် အစ်
ကိုနောက်သို့လိုက်ဖို့ သူပြင်၏။ သူ့လက်ထောက်များကို လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး
လွှဲထားခဲ့လို့ ရသည် ။ လွမ်းညီညီ အသွင်က စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ယင်နေ၏။
ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိအသွင်။

"ထက်ရှား ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့"

"ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ"

ငွေကလည်း သူ့ကားထဲမှာ အဆင်သင့်ပါနေပြီမို့ ထက်ရှားကို ကား
မောင်းခိုင်းကာ။ သူ ကိုယ့်စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံးထိန်းချုပ်ရသည် ။

"ဘုရား! ဘုရား! အစ်ကို ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့ ၊ အစ်ကို အသက်ချမ်းသာရာရပါစေ"

သူ့မှာ တစ်ကိုယ်လုံး မီးလောင်ခံနေရသလို ပူလောင်နေရာမှာ မနေ့က အစ်ကိုနှုတ်ဆက် စကားသံကို ပြန်ပြီး ကြားယောင်လိုက်၏။

"ညီရေ အစ်ကိုတို့ မိသားစုတွေ ရွှေစက်တော်သွားကြမလို့ ။ တကယ်ကျ ညီနဲ့ ပါအတူသွား ချင်တာ။ ဒါပေမဲ့ ညီက မအားဘူးမဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ အစ်ကိုလည်း ညီကို တစ်လကြိုလောက် ကြိုပြောထားရင် စီစဉ်လို့ ရတာပေါ့"

"တော်ပါကွာ၊ မင်းက အလုပ်လောဘကြီးတဲ့ ကောင်ပါ။ တစ်ယောက်တည်းများ ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် သိမ်းကျုံးငွေရှာနေရတာလဲကွာ၊ ငါတော့ သေရင်ထားခဲ့ရမယ့်ဒီငွေတွေကို လောဘတကြီးရှာမနေတော့ဘူး။ အားလုံးဟာ သေရင်ထားခဲ့ရမှာ ပါ။ ပစ္စည်းဥစ္စာ စိန်ရွှေငွေ တိုက်တာ အားလုံး အားလုံး သေရင် ထားခဲ့ရမှာ ပဲ"

"အစ်ကိုကလည်း ဗျာ သေစကားတွေ တယ်ပြောနေပါလား။ သေရင်ထားခဲ့ရပေမယ့် မသေခင် လှူဖို့ စားဖို့ ရှာရသေးတာပေါ့ဗျာ"

"အေးပါကွာ၊ အစ်ကို ညီအတွက်ပါ ပိုပြီးကုသိုလ်လုပ်ခဲ့ပါမယ်။ နောက်နှစ်တော့ တို့ ညီအစ်ကိုတွေ အတူတူဘုရားဖူးထွက်ကြမယ်ကွာ . . . နော်"

"အင်းပါ၊ နောက်နှစ်ကျ အတူသွားမယ်"

ဪ . . . ယခုတော့ အစ်ကိုခမျာ အသည်းအသန်လူမမာကြီးဖြစ်နေရှာပြီတဲ့ ။ ကျန်တဲ့ လူ တွေရော၊ အစ်ကိုစကားအရ သူတို့ မိသားစုနှင့် သူ့မိန်းမဘက်မှ အမျိုးအဆွေတွေပါ ကားနှစ်စီး သွားကြတာမို့ ကျန်တဲ့ လူတွေလည်း ကားမှောက်တဲ့ အထဲ ပါနေမှာ အမှန်။

အစ်ကိုဖုန်းကို သူလှမ်းဆက်သွယ်တော့ မရ၊ အစ်ကို ကိုယ်တိုင် အ

သည်းအသန်ဖြစ်နေရှာပြီမို့ သူ့ဖုန်းလည်း ဘယ်ရောက်နေပြီလဲမသိတော့။

သည် စဉ် သူ့ထံဖုန်းဝင်လာသဖြင့် လွမ်းညီညီ စိုးရိမ်စိတ်ပူစွာ နားထောင်လိုက်၏။

"မောင်လွမ်းညီညီ၊ အန်တီက မင်းရဲ့ မရိုး မြွန်းဆက်ရဲ့ အမေပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ၊ အခြေအနေတွေပြောပါဦး။ အခု ကျွန်တော်လည်း ကားထွက်လာ နေပါပြီ။ လမ်းမှာ ပါ။ အမြန်ဆုံး လာနေပါပြီဗျာ"

"အေးအေး . . . အခြေအနေတွေက ဆိုးတယ်။ မင်းအစ်ကိုတို့ ကားနဲ့ ဆိုင်ကယ်နဲ့ တိုက်မိပြီး မှောက်သွားတာ"

"ဗျာ!"

ဆိုင်ကယ်နှင့်တိုက်မိသည် ဆိုတော့ တစ်ဖက်မှာ ရော ဘာဖြစ်သွားသလဲ။ လူသေမှုတွေဘာတွေ ရင်ဆိုင်ရဦးမလားမသိ။ သူ့ဦးနှောက်တွေ ပူထူနေရပါသည် ။

"ပြော . . . ပြောပါ အန်တီ"

"မင်းအစ်ကို အခု ခွဲခန်းထဲက ထုတ်လာနေပြီ။ အခြေအနေတွေကတော့ ငါးဆယ်ငါးဆယ်ပဲ။ စိတ်မချရသေးဘူး။ မင်းအစ်ကိုက တစ်ချိန်လုံး မင်းကိုပဲမေးနေလို့ "

"အစ်ကိုဒဏ်ရာ တော်တော်ဆိုးသလားဗျာ။ ဘယ်မှာ ထိသွားတာလဲ ။ သူ့မိန်းမနဲ့ သမီးလေးရော"

အဒေါ်ကြီးကတော့ စကားပြောတာ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းမို့ သူ့အလောတကြီးမေးရ၏။

"အန်တီသမီးလည်း အရေးပေါ်ခန်းမှာ ပဲ။ သူက ခါးဆစ်ရိုးတွေ ကျိုးသွားတယ်။ မင်းတူမလေးကတော့ လက်တစ်ဖက်နဲ့ ခြေတစ်ဖက် ကျိုးသွားတယ်"

"အိုဗျာ"

လွမ်းညီညီ ဘာတွေပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင်ပင် စိတ်ထိခိုက်သွားမိစဉ် တစ်ဖက်မှ ဆက်ပြောနေတာကို ကြားနေရလေ၏။

"သူတို့ ကားမှာ ပါတဲ့ အန်တီတူမကတော့ ပွဲချင်းပြီး ဆုံးပါးသွားခဲ့တယ်။ သူတို့ ဒဏ်ကိုခံရ တာပေါ့လေ။ သြော် . . . ဒါထက် မင်းငွေများများ တော့ ယူလာခဲ့နော်။ အမှုအခင်းအတွက်ရော ဆေးရုံတက်ရတဲ့ အတွက်ရော ရှင်းရမယ်"

သူမပြောလည်း လုပ်သင့်တာ လုပ်သွားမည့်သူကို ထပ်ဆင့်ညွှန်ကြားချက်တွေပေးလာတော့ လွမ်းညီညီ စိတ်ထဲထင်ခနဲဖြစ်ရ၏။ သူ ဒီအဒေါ်ကြီးနှင့် အစ်ကိုမင်္ဂလာဆောင်မှာ တစ်ခါဆုံဖူး ပါသည် ။ တော်တော်စီးပိုးပြီး တော်တော်တရားမဲ့သည့်အဒေါ်ကြီးပါ။

သူတို့ ကိုယ်သူတို့ အထည်ကြီးပျက်တွေ၊ မင်းစိုးရာဇာတွေလို့ ခံယူထားပြီး ရွှေထီးဆောင်းခဲ့ရ တာတွေကိုသာ တသသဖြစ်နေတတ်သူ။ လောကကြီးနှင့် ဘောင်ချော်နေသူပါပဲ။ ဘာမှ လည်း ဘဝင်မြင့်စရာမရှိပါဘဲနှင့်။

"ကြားလား . . . မောင်လွမ်းညီ၊ ငွေများ နိုင်သမျှ များများ ယူလာခဲ့"

"ကျွန်တော် လမ်းမှာ ရောက်နေပြီ၊ ပါသင့်သလောက်ပါတယ်။ အစ်ကိုအတွက် စိတ်သောက ရောက်ရတဲ့ အထဲဗျာ"

"ဟဲ့! ပါးစပ်က သောကရောက်နေရုံနဲ့ မပြီးဘူး၊ အရေးကြီးတာက

ငွေပဲ။ ဒီမှာ အမှုအခင်း တွေလည်း ရှင်းရဦးမယ်။ ဆေးဖိုးတွေလည်း ရှင်းရဦးမယ်။ မင်း လူလိုသိပါ . . . ဒါပဲ"

ဪ . . . ဒုက္ခ ဒုက္ခ၊ တစ်ဖက်မှ ဖုန်းပိတ်သွားပေမယ့် သူ့မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေ တစ်သီကြီးဖြစ်ကျန်ခဲ့ရသည် ။ အစ်ကိုအတွက် သောကရောက်ရသည့်နည်းတူ အစ်ကိုယောက္ခမ ကြီးကို အမြင်ကတ်ရတာလည်း မနည်း။

ဒီလိုမိန်းမကြီးမျိုးကတော့ သေတာတောင် ငိုမယ့်သူ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး ။

မင်းဘူးရောက်အောင် သူနှင့်ထက်ရှားတို့ ကားကိုမနားဘဲ တစ်လှည့်စီမောင်းပြီး တက်ခဲ့ကြ သည် ။ ဘုရားသိကြားမလို့ အစ်ကိုမသေပါစေနဲ့ ဗျာ။

သူ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသွေးသားဖြစ်သည့်အစ်ကိုအတွက် လွမ်းညီညီ တစ်လမ်းလုံးမေတ္တာ ပို့၊ ဘုရားစာတွေရွတ်ရင်းနှင့် ခရီးပြင်းနှင့်ခဲ့ရသည် မှာ သူ့အတွက် တကယ့်အိပ်မက်ဆိုးကြီးပါပေ။

အခန်း (၃)

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ"

မင်းဘူးသို့ မိုးမလင်းခင်ရောက်သွားတော့ ခွဲစိတ်ခန်းမှ ထုတ်ထားသည့်အစ်ကိုအသွင်က မမြင်ရက်မကြည့်ရက်စရာ။

နံရိုးတွေကျိုးသွားပြီး အသည်းကိုသွားထိခိုက်သည့်ဒဏ်ရာက အကြီးစား၊ လူနာက အသက် ယဲ့ယဲ့လေးမို့ နီးစပ်ရာဆေးရုံမှာ ပင် ခွဲစိတ်လိုက်ရ၏။ ကျန်လူနာတွေရော အရေးပေါ်ကုသမှုတွေ လုပ်ထားပြီး သင့်တော်ရာဆေးရုံသို့ ရွှေ့ကြရမည့်အဖြစ်ပါ။

သူရောက်သွားတော့ အစ်ကိုကို ပိုက်မျိုးစုံနှင့်ဆက်သွယ်ထားပြီး အောက်ဆီဂျင်လည်း ပေးထားသည် ။ အစ်ကိုအသွင်က လုံးဝအခြေအနေမကောင်းတော့။ သတိလည်း ယခုထိရမလာ။

သူ့မြို့မှ သူ့ကိုခင်မင်ကြသူအချို့လည်း ဆေးရုံသို့လိုက်လာခဲ့ကြပြီမို့ အစ်ကိုအနားမှာ သိုင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်း။ အစ်ကိုမိတ်ဆွေအချို့က . . .

"အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာဗျာ၊ ဖြစ်ကတည်းက သတိလည်မလာတော့တာ။ ဒဏ်ရာက ဆိုးတယ်၊ တော်တော်ပြင်းတယ်။ နံရိုးတွေကျိုးပြီး အသည်းကိုသွားစိုက်တာ"

"ဗျာ!"

သူ့ကိုဖုန်းဆက်တဲ့ သူကတော့ အစ်ကို သူ့ကို တဖွဖွခေါ်ခိုင်းနေသတဲ့ ။ သူ့ယောက္ခမကြီး ကလည်း အစ်ကို သူ့ကိုတစ်ချိန်လုံးမေးနေသတဲ့ ။ ယခုအပြောအရဆိုရင်ဖြင့် အစ်ကိုဟာ ဖြစ်ကတည်းက ယခုအချိန်ထိ တစ်ခါမှ သတိလည်မလာသေးသည့်ပုံ။ ဘယ်သူ့စကားကိုယုံရမှာ လဲ။

အစ်ကိုမျက်နှာက သွေးဆုတ်ပြီး ဖြူဖျော့နေလိုက်တာ။ ဒဏ်ရာတွေ ကလည်း ညိုမည်းစွဲလို့ ။ မနေ့က နေ့လယ်နှစ်နာရီလောက်ကတည်းက ဖြစ်သည့်ကိစ္စ။

လွမ်းညီညီ အစ်ကိုကိုကြည့်ပြီး မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျအောင် ခံစားနေရပေမယ့် ရင်ထဲမှာ ဘဝင်မကျ။

သူ့စိတ်ဓာတ်ကိုက ကလိမ်ကကျစ်ကျတာ၊ လိမ်လည်လှည့်စားတာ တွေကို မကြိုက်။ ယခုလို အဖြစ်အပျက်ကြီးထဲမှာ တောင် ဘာတွေကြုံစည်ဦးမှာ တဲ့ လဲ။ ဘာတွေအမြတ်ထုတ်ချင်သေးလို့ လဲ။

အစ်ကိုကုတင်အနီးမှာ သူ မျက်ရည်တွေဖြိုင်းဖြိုင်းကျနေတုန်း သူ့လက်ကိုလာဆွဲခေါ်သူ ကြောင့် သူလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကိုယောက္ခမကြီးကိုတွေ့လိုက်ရသည် ။

ဒေါ်မြမြသင်း၊ အသက်ငါးဆယ်လောက်ရှိပြီး အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ပြင်ဆင်၊ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် လူလည်နပ်ပါးကျသည့်မိန်းမကြီး ။

"မင်းမရီးနဲ့ တူမလေးကိုလည်း လိုက်ကြည့်ပါဦး။ သူတို့ နှစ်ယောက်လည်း မချိမဆန့် ခံစားနေရတာပါ။ အန်တီသမီးခမျာလည်း ခါးဆစ်ရိုးတွေကျိုးသွားလို့ ထိုင်လို့ မရ အိပ်လို့ မရနဲ့ မို့ အိပ်ဆေးထိုးထားရတယ်။ မင်းတူမလေးခမျာလည်း ခြေရောလက်ရော ကျောက်ပတ်တီးတွေ ကိုင်ထားရတယ်"

သူတို့ ကိုလည်း လွမ်းညီညီ သနားပါသည်။ သို့သော် သူစိတ်ထင် သူ့
အစ်ကိုက သေတော့မည် ထင်ပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်ကိုမသေခင်
သူ့ကိုတစ်ခုခုပြောခဲ့မှာ ၊ တစ်ခုခုပြောခဲ့မှာ ကို သူမြင်ချင်သည်။ အစ်ကိုတ
စ်ယောက်လုံး၏ နောက်ဆုံးခရီးကို သူအလုံးစုံသိရှိလိုက်ချင်တာ သူ့ရဲ့
အကြီးမားဆုံးသောဆန္ဒ။

အတ္တကြီးတယ်လို့ ပဲပြောပြော၊ အစ်ကိုက သေတော့မှာ။ မရိုးနှင့်တူ
မလေးက သေလောက် သည့်ဒဏ်ရာတွေမဟုတ်၊ သေမှာ မစိုးရိမ်ရ၊ သ
ည် တော့ လွမ်းညီညီ ကိုယ့်လက်ကိုယ်ပြန်ရန်း လိုက်သည်။

"ကျွန်တော်အစ်ကိုက အခြေအနေမကောင်းတော့ဘူး။ သူ့အနားမှာ
ပဲ ကျွန်တော် နေချင်တယ်"

လွမ်းညီညီဆိုတာလည်း လောကကြီးကို သိပ်အားနာတတ်တာမဟု
တ်။ လုပ်ချင်တာဆို လုပ်လိုက်ရမှ ဆိုသည့်လူ။

"မင်း . . . မင်း တော်တော်လူမဆန်ပါလား။ တစ်ဖက်ကလည်း မင်း
တူမလေးနဲ့ မင်းမရိုး ပါပဲ။ သူတို့ ဘယ်လောက်အားငယ်နေမလဲ။ အား
ပေးဖို့ လေးတောင် မင်းမလိုက်ဘူးလား"

"ပြီးမှ အားပေးမယ်၊ အစ်ကို ပိုပြီးအရေးကြီးနေပြီ"

ဒေါ်မြမြသင်းကိုထားခဲ့ပြီး သူ အစ်ကိုကုတင်နားသို့ ပြန်ကပ်လာခဲ့သ
ည် ။ အစ်ကိုအနားမှာ သူ့ထက်အရင် စောရောက်နေကြသည့် အစ်ကိုမိ
တ်ဆွေများ ရှိနေကြပါသည်။

အားလုံးပင် စကားမပြောဖြစ်ကြတော့ဘဲ အစ်ကိုကို
ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ အောက်ဆီဂျင် ပေးထားသည့်ကြားထဲမှ ဖုတ်လို့
ကဲဖုတ်လို့ကဲဖြစ်ကာ၊ သွေးသီးလာသည့်အစ်ကိုအသွင်ကို သူ မကြည့်ရ

က်။

ဘာမှ အချက်မပြဘဲ လောကကြီးထဲက ထွက်ခွာသွားတော့မလို့ လား အစ်ကို။ နှုတ်တောင် မဆက်ဘဲ လက်တောင်မပြဘဲ မျက်လုံးလေး နဲ့ တောင် မကြည့်ခဲ့ဘဲ ငါ့ကိုထားခဲ့တော့မလို့ လား အစ်ကို။

အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ရင်း သူ အစ်ကိုမျက်နှာကို စေ့စေ့စိုက်ကြည့် နေခဲ့စဉ် အစ်ကိုမျက်လုံး တွေ သွေးရှူးသွေးတမ်းပွင့်လာခဲ့သည်။ ။

"အစ်ကို . . . အစ်ကို . . . ညီ ဒီမှာ ၊ ညီလေ . . . ညီ"

အစ်ကိုလက်မောင်းကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း သူ အငမ်းမရပြောတော့ အစ်ကို သူ့ကိုမြင်သွားခဲ့သလား မသိ။ သို့သော် အစ်ကိုမျက်လုံးကြီး တလည်လည်ဖြစ်သွားပြီး ချက်ချင်းပင် ဇက်ကျိုးသွားခဲ့ရာ သူနှင့်တကွ အစ်ကိုမိတ်ဆွေအားလုံး ငိုညည်းသံများ နှင့် ယူကျုံးမရဖြစ်သွားခဲ့ကြရသည်။ ။

"အစ်ကို . . . အစ်ကို . . . ညီကိုထားခဲ့ပြီလားဗျာ"

သူကတော့ အဆိုးဆုံးပေါ့။ အစ်ကိုအတွက် သူ့ရင်ထဲ နင့်ကျပ်နေအောင် ခံစားရပါသည်။ ။

ကံတူအကျိုးပေးညီအစ်ကို၊ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဖေဖေက သူတို့ ဆယ်နှစ်သားအရွယ်မှာ ဆုံးသည်။ ။ မေမေက သူတို့ ဆယ်တန်းအောင်သည့်နှစ်မှာ ဆုံးသည်။ ။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အမှီသဟဲပြုရင်း လောကကိုချီတက်ခဲ့ကြတာလည်း အတူတူ။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အားပေးရင်း ညီအစ်ကိုပေမယ့် မိတ်ဆွေလို၊ သူငယ်ချင်းလို၊ ချစ်သူတွေလို။

တစ်ယောက်က ဆရာဝန်ဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်ကတော့ အင်ဂျင်နီယာ၊ ဆောက်လုပ်ရေး ကံထရိုက်တာကြီး။

လောလောဆယ် သူက အရေးသာနေပေမယ့် တစ်နေ့မှာ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက် အတူတူပျော်ရွှင်ကြဖို့ ၊ စံစားကြဖို့ ဆိုတာ သူ့ခေါင်းထဲမှာ ရှိ ပါသည်။ ။

သို့သော် အစ်ကိုယူသည့်မိန်းမနှင့် သူ့အသိုင်းအဝိုင်းက လောဘတွေ ငန်းငန်းတက်တာ၊ ဖြူစင်သည့်သူတို့ ညီအစ်ကိုကြားမှာ အရောင်ဆိုး၊ သပ်လျှို့လာကြတော့ သူ့စိတ်ကူးတွေ ဖရိုဖရဲဖြစ်ရ မတတ်။

ဒီလိုအသိုင်းအဝိုင်းနှင့်တော့ သူအတူနေလို့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့။ အစ်ကိုကိုသာ လိုအပ်တာတွေဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ သူ့စိတ်ကူးရပါသည်။ ။ ယခုတော့ သူ့စိတ်ကူးတွေ အစ်ကိုမသိလိုက်။

"အစ်ကိုရယ် အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာဗျာ"

ယောက်ျားကြီးပေမယ့် သူ အစ်ကိုရင်ဘတ်ပေါ်မှာ မျက်နှာအပ်ရင်း မျက်ရည်တွေဖြိုင်းဖြိုင်း ကျကာ အားလုံးကိုမေ့လျော့နေမိတော့ . . .

သူ့ကိုမဲ့ရွဲ့၊ လက်ခါပြရင်း စကားတင်းဆိုနေသူက ဒေါ်မြမြသင်းပါ ပေ။

"အလကား . . . မူရာမာယာတွေ များ နေတာ၊ ဒီလိုပုံစံ ဒီလိုအချွဲတွေ နဲ့ အစ်ကိုပစ္စည်းတွေကို မောင်ပိုင်စီးပြီး ကြီးပွားနေခဲ့တာလေ။ သူက တော့ အရမ်းကြီးပွားနေတာပေါ့။ အိမ်က မောင်စိတ်ကောင်း၊ မောင်လူ ရိုးကြီးက ညီကိုအဟုတ်ထင်နေတာ"

ဒါကို ထက်ရှားကတော့ လုံးဝမခံနိုင်။ ကားမှောက်မှုကြောင့် လူတွေ သေတဲ့ လူသေ၊ ကျိုးတဲ့ လူကျိုးဖြစ်နေရသည့်ကြားထဲ သူတစ်ပါးအတင်းကို ပြောဖြစ်အောင်ပြောနေသည့် မိန်းမကြီးအား အမြင်ကပ်ပါသည်။ ။

နောက်မှ ရှင်းမည်။ ယခုတော့ တေးမှတ်ထားလိုက်ဦးမည်။

ဆရာက သူ့အစ်ကိုနားမှာ ခံစားကြေကွဲနေရှာသည် မို့ ထက်ရှား သူ့ ဆရာအတွက် အားလုံးသိအောင် အခြေအနေတွေကို ဘေးလူတစ်ယောက်အနေနှင့် လျှောက်စုံစမ်းလိုက်သည် ။ သူဟာ ဆရာလူဆိုတာလည်း မသိကြဘူးမဟုတ်ပါလား။

ထက်ရှား ဆေးရုံထဲမှာ လျှောက်သွားလိုက်ရင်း ကားမှောက်သည့်သတင်းကိုလည်း တိကျနိုင်သမျှတိကျအောင် ဘေးလူတွေထံမှ စုံစမ်းသည် ။ ဒေါ်မြမြသင်းပါးစပ်မှ ထွက်မည့် အလိမ်အညာစကားတွေကို သူတို့ အလုံးစုံယုံလို့ မဖြစ်ပါလေ။

"ကားမှောက်တာ ရွှေစက်တော်က အပြန်မှာ ပါ။ ဘုရားကပြန်တော့ နေကလည်း ပူလို့ ဒေါက်တာတို့ ကားက ဘေးပေါက်တွေဖွင့်စီးကြတယ်တဲ့ "

"ဪ... ဒုက္ခပါပဲ"

"ရှေ့ကားမှာ ဒေါက်တာတို့ မိသားစုသုံးယောက်နဲ့ ဒေါ်မြမြသင်းတူမ ၊ နောက် သူနာပြု ဆရာမလေးတစ်ယောက်လည်း ပါတယ်။ နောက် ကားမှာ တော့ ဒေါ်မြမြသင်းတို့ လင်မယားနဲ့ သူ့မိတ်ဆွေသုံးယောက်၊ နောက် သူ့သမီးအငယ်တို့ ပါတယ်"

"ဒေါက်တာ့ကားမှောက်တော့ အကုန်ထိခိုက်ကုန်ရောလား"

"ဒေါက်တာ့ကားက ဒေါ်မြမြသင်းတူမ ပွဲချင်းပြီး ဆုံးတယ်၊ ကားတံခါးဖွင့်ထားတော့ ကားမှောက်တာနဲ့ လွင့်ကျကုန်ကြတာလေ။ ဒေါက်တာဇနီးနဲ့ သမီး ခါးကျိုးတဲ့ လူကျိုး ခြေလက် ကျိုးတဲ့ လူ ကျိုးကြတယ်"

"ဟိုသူနာပြုဆရာမလေးဆိုတာရော"

"သူကတော့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး"

"ဟင်! ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"သူက ကားကူရှင်နှစ်ခုကြားမှာ ပရိတ်ရွတ်ရင်း ကိုင်ထားမိတာလေ ။ သူ့ဘက်က ကားတံခါးလည်း မပွင့်၊ ကူရှင်လည်း ကိုင်ထားတော့ ကား မှောက်ပေမယ့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာမရဘူး။ သူတစ်ယောက်ပဲ ဘာမှ မဖြစ် တာ။ အခု သူ့ကို စစ်ချက်ယူပြီးလို့ သူ့အိမ်က ပြန်ခေါ်သွားပြီ"

"ဟို . . . ဆိုင်ကယ်နဲ့ တိုက်မိတာဆို၊ ဆိုင်ကယ်သမားရော ဘာဖြစ် သွားလဲ။ ဆိုင်ကယ်ရော"

"ဆိုင်ကယ်လည်း တောင်စောင်းလိမ့်ကျသွားတယ်။ ရဲတွေ ပြန်တင် ထားရတယ်။ ဆိုင်ကယ်မောင်းသမားကတော့ ပွဲချင်းပြီးပဲ။ အဲ . . . သူ့ညီ မလေးတော့ ဒီဆေးရုံမှာ ပဲ ဆေးကုခံနေ ရတယ်"

"သူကရော ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ"

"သူလည်း ကံကောင်းတယ်ဗျ၊ ကားနဲ့ ဆိုင်ကယ်တိုက်တာနဲ့ လွင့်ကျ သွားပေမယ့် သူလွင့်ကျ သွားတာက တစောင်း၊ ရေအိုင်လေးထဲ ကျသွား တာ။ ဒါကြောင့်မသေတာ၊ လွင့်တဲ့ အရှိန်ပြင်းပေမယ့် ရေထဲကျတော့ မ သေတော့ဘူးပေါ့"

"ကျိုးပဲသွားသေးလားဗျာ"

"ကျိုးတော့မကျိုးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူလည်း လောလောဆယ် ကယောင် ချောက်ချားဖြစ်နေတာ ပေါ့ဗျာ။ အစ်ကိုကလည်း ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်နဲ့ သေသွားရှာတာကိုး"

"သူတို့ ဘက်က လျော်ကြေးတွေဘာတွေ တောင်းသေးလား။ အမှု တွေဘာတွေရော လုပ်ဦးမှာ လား"

"တစ်ဖက်က ကားပိုင်ရှင်လည်း သေသွားမှ ပဲဗျာ။ အမှုလုပ်မယ်မထင်ပါဘူး၊ သူတို့ ကြည့်ရတာလည်း ရိုးရိုးအအ တောသူတောင်သားလေးတွေပါဗျာ"

ထက်ရှားတစ်ယောက် ဆေးရုံထဲပတ်ပြီး စနည်းနာပြီးမှ သူ့ဆရာလွမ်းညီညီရှိရာအခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ သူ့ဆရာကတော့ အစီအစဉ်တွေဆွဲလျက်။

သူ့အစ်ကိုနှင့်ဒေါ်မြမြသင်းတူမကို သူတို့ နေထိုင်ရာမြို့သို့ပြန်ခေါ်ဖို့ ။ ဟိုမှာ ပင် ဈာပနာချဖို့ ။

သည် မှာ ပင် ဒေါ်မြမြသင်းကလည်း ဝင်ရောက်အရေးဆိုခဲ့သည် မှ
...

"အန်တီသမီးနဲ့ မြေးကိုလည်း ဒီဆေးရုံမှာ မထားခဲ့ချင်ဘူး။ သူတို့ ခမျှာလည်း နီးရာဆေးရုံ မို့သာ အရေးပေါ်ကုသမှုတွေ လုပ်ပေးရှာတာ။ အန်တီသဘောကတော့ သူတို့ ကို ရန်ကုန်ခေါ်သွား စေချင်တယ်။ မောင်လွမ်းညီညီလည်း သေသွားတဲ့ ကိုယ့်အစ်ကိုရဲ့ မျက်နှာကိုထောက်ထားပြီး သူတို့ ကိုတာဝန်ယူပေးစေချင်တယ်"

"ဗျာ!"

နေရင်းထိုင်ရင်းပင် လွမ်းညီညီ တရားခံဖြစ်ရပေတော့မည်။ ပြောကြေးဆို သူလည်း မအေ တစ်ယောက်ပဲ။ ယခုတော့ သူ့တာဝန်ကို ကိုယ့်အပေါ်ပုံချလာသည် မို့ လွမ်းညီညီဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိ။ လောလောဆယ် အစ်ကိုအတွက် ပူဆွေးသောကရောက်နေရသည့်ခံစားချက်ပင် ယောင်ချာချာ ဖြစ်ရတော့မတတ်။

အစ်ကိုမျက်နှာကိုထောက်ထားပြီး သူ ကူညီထောက်ပံ့နိုင်ပေမယ့် ယ

ခုလို သူ့နောက်ထိုး ထည့်ပြီး သူ့ခေါင်းပေါ် တာဝန်ပုံပေးလိုက်တာကြီး ကတော့ ဒီမိန်းမကြီး လူလည်ကျလွန်းသည်။ ပြီးတော့ ပြောပုံကိုလည်း ကြည့်ဦး။ အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ၊ တစ်သက်လုံးများ တာဝန်ယူပေးစေ ချင်တာလားမသိ။

သို့သော် အားလုံးပူဆွေးသောကရောက်နေချိန်မို့ လွမ်းညီညီ စ ကားလုံးတွေကို မျိုချလိုက် ပါသည်။ ။

"အန်တီ သင့်တော်သလိုစဉ်ပါ။ ကျွန်တော်လည်း အစ်ကိုအတွက် ခံစားနေရလို့ ဘာမှ မပြောချင် မစီစဉ်ချင်သေးပါဘူး။"

အမှုအတွက်၊ ဆေးကုသမှုတွေအတွက် ကုန်ကျစရိတ်တွေကလည်း သိန်းလေးငါးဆယ် မက၊ သည် ကြားထဲ သေဆုံးသူဆိုင်ကယ်သမားရဲ့ မိ သားစုတွေက နစ်နာကြေး(လျော်ကြေး)တောင်းလို့ ဆိုပြီး သိန်းငါးဆယ် ။

ဒေါ်မြမြသင်းမှ တစ်ဆင့် ပေးလိုက်ရသည့်ငွေတွေဆိုတာ ဖွေးခနဲဖွေးခနဲ၊ ထက်ရှားကတော့ သူ့ဆရာ၏ မျက်နှာကို တကြည့်ကြ ည့်။ ဘာတွေသတိပေးချင်နေသည် မသိ။

လွမ်းညီညီ အစ်ကိုအတွက် ခံစားနေရသည် မို့ ဘာမှ သိပ်ပြီးတွေး တောမနေတော့၊ ကိစ္စအားလုံးပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းပေးပြီး အစ်ကို နေထိုင်ရာ မြန်အောင်သို့ပြန်ထွက်ခွာကြဖို့ စီစဉ်ရသည်။ ။

သူတို့ အဖွဲ့ ထွက်ခွာဖို့ အတွက် အားလုံးပေါင်း ကားသုံးစီး။ သေဆုံး သူနှစ်ဦးအတွက် နာရေး ကူညီမှုအသင်းမှ အသုဘယာဉ်က တစ်စီး၊ နောက် ဒေါ်မြမြသင်းရဲ့ ကားဟောင်းကြီးက တစ်စီး၊ နောက် လွမ်းညီညီ ရဲ့ လင့်ခရဆာ၊ အားလုံးပေါင်း သုံးစီး။

ဆေးရုံရှေ့မှာ ကားသုံးစီးထွက်ခွာဖို့ တန်းစီပြီးကာမှ ထက်ရှားက သူ့ ဆရာကိုလက်ကုတ်ပြီး ဆေးရုံထဲပြန်ခေါ်လျှင် လွမ်းညီညီ နဝေတိမ် ထောင်နှင့် ပြန်ပါသွားရသည်။ ။

ဒေါ်မြမြသင်းကတော့ သူ့သမီး၊ သူ့မြေးတွေနှင့် အရေးသယ်နေလို့ သူတို့ နှစ်ယောက်ကို မမြင်လိုက်။

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ထက်ရှား။ ကားတွေနေပူမိလိမ့်မယ်။ အခုပဲ ဆယ် နာရီကျော်နေပြီ"

"ပြစ်ရာနဲ့ ပြောစရာရှိလို့ ဆရာ၊ ခဏလေး"

ထက်ရှားဆွဲခေါ်သွားသည့် လူနာဆောင်သို့ လွမ်းညီညီပါသွားရပြီ။ သူညွှန်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်တော့ ကုတင်ပေါ်မှာ ငုတ်တုပ်လေးထိုင်ပြီး ငေးမျှော်နေသည့်ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

"အဲဒါ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကိုပြတာလဲ"

"အဲဒါ ဆရာ့အစ်ကိုကားနဲ့ တိုက်မိလို့ သေသွားရတဲ့ ဆိုင်ကယ်သ မားရဲ့ ညီမလေးလေ"

"ဟင်! ဒါပေမဲ့ ငါ သူတို့ မိသားစုကို လျော်ကြေးပေးလိုက်ပြီလေ"

"အဲဒီလျော်ကြေးက ဒေါ်မြမြသင်းကြီး လူလည်ကျတာ၊ သူရတာ။ သူ တောင်းတာ မဟုတ်ဘူး "

"ဘာ! မင်းက ဒါတွေဘယ်လိုလုပ်သိလဲ"

"ကျွန်တော်က ဆေးရုံထဲမှာ တစ်ချိန်လုံးလျှောက်သွားနေတာလေ။ အဖြစ်အပျက်အမှန် တွေကို ဆရာ့ကိုယ်စား စုံစမ်းပေးနေတာ။ ဒေါ်မြမြ သင်းကြီး လူလည်ကျနေတာကိုလည်း မခံချင်လို့ "

ထက်ရှားစကားကြောင့် လွမ်းညီညီ ငိုကျသွားရသည်။ လူနာကော
င်မလေးကတော့ သူတို့ ဆရာတပည့်ကိုမမြင်ပါ။ လိပ်ပြာလွင့်နေသူလို၊
အဝတ်စုတ်လေး ပုံချထားသလို လူနာကုတင်ပေါ်မှာ ငေးမောလို့ ၊ ဆံပ
င်ရှည်တွေဖရိုဖရဲနှင့် ကောင်မလေးပုံစံက ဖြူဖြူပါးပါး၊ သောကပရိဒေ
ဝတွေ လွမ်းမိုးနေသူမို့ ရုပ်လေးက ဖြူစုတ်ဖြူဖတ်။

"ဒါဆို သူ့အတွက် ငါဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ ငွေထပ်ပေးခဲ့ရမလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော်စုံစမ်းကြည့်တော့ သူတို့ မှာ မောင်
နှမနှစ်ယောက်တည်း ရှိတာ။ အစ်ကိုကိုပဲ အားကိုးနေရတာတဲ့ ။ သူ့
အစ်ကိုသေသွားတဲ့ အတွက် အားကိုးရာမဲ့၊ မှီတွယ်ရာမဲ့ဖြစ်နေတဲ့ ကော
င်မလေးပါဆရာ"

"သူကရော အစ်ကိုအတွက် အမှုတွေဘာတွေ မလုပ်ဘူးလား။
လျော်ကြေးမတောင်း ဘူးလား"

"ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး ဆရာ၊ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ တောသူတောင်သား
လေးတွေပါ"

"ကဲ! ငါဘာလုပ်ပေးရမလဲကွာ၊ ရှင်းရှင်းပြော"

"ဆရာ သူ့ကိုတာဝန်ယူမပေးနိုင်ဘူးလား"

"ဘာကွ! တလောကလုံးရှိသမျှတာဝန်တွေ ငါ့ခေါင်းပေါ် ပုံချချင်တာ
လား . . . မင်းက"

စောစောက မပေါက်ကွဲခဲ့ရသမျှ ယခုကျ လွမ်းညီညီ ထက်ရှားအပေါ်
ပေါက်ကွဲလိုက်ပေပြီ။ သို့သော် ထက်ရှားကလည်း သူ့တပည့်ပီသစွာ
ခေါင်းကခပ်မာမာ။

"ဒါတော့ ဆရာသဘောပဲလေ၊ ကောင်မလေးပုံစံကို ဆရာတစ်ခေါ်

ကံလောက် ထပ်ကြည့် လိုက်ဦး။ သူတို့ က နံလို့ အလို့ တရားမစွဲ အမှုမ လုပ်ကြပေမယ့် ဆရာအစ်ကိုရဲ့ ပယောဂကြောင့် သူ့အစ်ကိုသေဆုံးခဲ့ပြီ လေ။ လောကအလယ်မှာ မှီခိုရာမဲ့နေတဲ့ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ကော င်မလေး တစ်ယောက်ကို ကျီးထိုးထိုး ခွေးစားစားဆိုပြီး ဆရာပစ်ထားခဲ့ မှာ လား။ ဒေါ်မြမြသင်းကြီးလို လူလည်ကျနေတာ မဟုတ်ဘူး နော်။ ဆ ရာစဉ်းစားသင့်တာကိုပြောနေတာ။ ဒီကောင်မလေးက ပိုင်ရှင်မဲ့လူနာ တစ်ယောက်ပါဆရာ"

လွမ်းညီညီ ထက်ရှားစကားကြောင့် ရင်ထဲနင့်သွားပြီး ကောင်မလေး ကိုထပ်ကြည့်မိ ပြန်သည် ။ ပိုင်ရှင်မဲ့လူနာတဲ့ ။ အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့အစ်ကိုကြောင့် ဒီကောင်မလေး ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးရ တာ၊ ငါ့မှာ တာဝန်ရှိ တာပေါ့။ ငါတာဝန်ယူသင့်တာပေါ့။ ဆေးလေးဘာ လေးကုပေးပြီး သူ့ဆွေမျိုးနီးစပ်ဆီ ပြန်ပို့ပေးရုံ လောက်တော့ ငါတာဝန် ယူသင့်တယ်။

ဒေါ်မြမြသင်းကြီးလို လူလည်ကျ၊ ကလိမ်ကကျစ်ကျနေတာ မဟုတ် ဘူး ။ ဒါဟာ ရိုးသားတဲ့ အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခု။

သူ ထက်ရှားကိုခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး ဆေးရုံအုပ်ကြီးနှင့်သွားတွေ့ လိုက်သည် ။ အကျိုးအကြောင်းတွေပြောပြပြီး တာဝန်ယူလိုက်တော့ ဆေးရုံအုပ်ကြီးက လူနာကောင်မလေးကို သူ့ထံလွှဲပေးလိုက်သည် ။

ကောင်မလေးနာမည် သူ ယခုမှ သိရသည် ။ ဇလပ်ဖြူတဲ့ ။ တောင်ဇ လပ်ဖြူလား၊ မြေပြန့်က ဇလပ်ပန်းလား။

ထက်ရှား လူနာကောင်မလေးကိုတွဲပြီး ကားဆီခေါ်လာတော့ ဒေါ်မြမြသင်းကြီးခမျာ မျက်နှာပျက်သွားလိုက်တာ တကယ့်ကိုရုပ်ပျက် ဆင်းပျက်။

"ဟဲ့! ဒဂြိုဟ်ဆိုးမကို ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်လာရတာလဲ။ သွား သွား . . . ငါ သားမက်သေရတာ ဒင်းတို့ ကြောင့်၊ ငါ့သမီးနဲ့ ငါ့မြေး ခုလိုဒုက္ခိတဖြစ်ရ တာ သူတို့ ကြောင့်။ သူတို့ ဆိုင်ကယ်ကို ရှောင်လိုက်ရလို့ မှောက်သွား တာ။ သူ့မျက်နှာ ငါမကြည့်ချင်ဘူး မကြည့်ချင်ဘူး"

အကဲပိုစွာနှင့် ခုန်ပေါက်အော်ဟစ်နေတော့ ထက်ရှားကလည်း ခပ်ချ ဉ်ချဉ်ရှိသည် မို့ ပြန်အော် လိုက်သည် ။

"မကြည့်ချင် မကြည့်နဲ့ အဒေါ်ကြီးရေ၊ ခင်ဗျားသားမက်ကားနဲ့ တိုက် လို့ သူ့အစ်ကိုလည်း တောင်အောက်လွင့်ကျ၊ ဆိုင်ကယ်ပါကျပြီး သေရ တာ။ သူတောင် ကံကောင်းလို့ ရေအိုင်ထဲကျလို့ မသေတာ၊ နာစရာရှိ သူ ဘက်က နာရမှာ "

"ဟဲ့! အဲဒါ ငါ့ရန်သူဟဲ့၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် သူ့မျက်နှာ ငါလုံးဝမကြည့်ချင် ဘူး၊ ငါ့အိမ်ထဲ သူ့ကို လုံးဝအဝင်မခံနိုင်ဘူး"

"ရတယ်၊ ခင်ဗျားမကြည့်ချင်နေ၊ ကျုပ်ကတော့ ခေါ်မှာ ပဲ၊ လူပီသစွာ နဲ့ တာဝန်ယူသင့်တာကို ယူရမှာ ပဲ"

တပည့်လိမ္မာ ဆရာအာပတ်လွတ်တဲ့ ။ သူ့ကိုယ်စား ထက်ရှားကပင် ဒေါ်မြမြသင်းကြီးကို အတိုက်အခံလုပ်ပြီး ဇလပ်ဖြူကို ကားပေါ်တင်ခဲ့သ ည် ။

သူတို့ ကားခမျာ ယခုတော့ လူနာတင်ယာဉ်ဖြစ်နေရ၏။ အစ်ကိုဇနီး မြခွန်းဆက်၊ နောက် သမီးလေး ယမုန်ယုယ၊ ပြီးတော့ ဇလပ်ဖြူ။